

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE MITROVICË

Numri i lëndës: 2024:062595
Datë: 21.03.2025
Numri i dokumentit: 07025935

C.nr.824/2024

GJYKATA THEMELORE NË MITROVICË/Departamenti i Përgjithshëm-Divizioni Civil, si gjykatë e shkallës së parë, me gjyqtaren Vlerona Maliqi, në çështjen juridike kontestimore të paditësit B.I. nga M., të cilin sipas autorizimit e përfaqëson E.I., avokat nga M., kundër të paditurës Komuna e Mitrovicës Jugore, në Mitrovicë, të cilën sipas autorizimit e përfaqëson Arbnor Murturi, avokat nga Prishtina, me objekt kontesti kompensimin e shujtës ushqimore, jashtë seancës, me datë 21.03.2025, mori këtë:

A K T G J Y K I M

- I. REFUZOHET** në tërësi kërkesëpadia e paditësit B.I. nga M., me të cilën ka kërkuar që të **DETYROHET** e paditura Komuna e Mitrovicës Jugore, në Mitrovicë, që paditësit, në emër të kompensimit të shujtës ushqimore për vitet 2019, 2020 dhe 2022, respektivisht për periudhën 3 vjeçare, t'ia kompensoj shumën prej 50.00€ (pesëdhjetë euro) në muaj apo shumën e përgjithshme prej 1.800.00€ (njëmijë e tetëqind euro), me kamatë ligjore prej 8%, e cila fillon të rrjedh nga dita e paraqitjes së padisë, më datë 12.02.2024 e deri në pagesën definitive, si dhe shpenzimet e procedurës kontestimore në lartësi prej 259.00€ (dyqind e pesëdhjetë e nëntë euro), të gjitha në afat prej 7 (shtatë) ditësh nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarrimit të detyrueshëm, si e pabazuar.
- II.** Secila palë i bart shpenzimet e veta procedurale.

A r s y e t i m

Paditësi B.I nga M., përmes përfaqësuesit të tij të autorizuar, më datë 12.02.2024, pranë kësaj gjykate ka parashtruar padi, kundër të paditurës Komuna e Mitrovicës Jugore, në Mitrovicë, me objekt kontesti kompensimin e shujtës ushqimore, të cilën e ka plotësuar dhe precizuar me parashtrësën e datës 19.11.2024. Në padi paditësi ka theksuar se i njëjti është në marrëdhënie pune te e paditura, dhe se duke u bazuar në pikën 2 të Vendimit me nr.02/06-4136/10, të datës 02.08.2010, të nxjerrë nga Kuvendi i Komunës së Mitrovicës së Jugut, i cili vendim është ende në fuqi e me të cilin është paraparë që shërbyesve civil në administratën komunale, në emër të shujtës ushqimore i'u lejohen nga 50.00€ në muaj, duke filluar nga muaji Prill i vitit 2010, dhe në dispozitën e nenit 55 par.2 të Ligjit të Punës, pasi që e paditura nuk e ka përmbushur detyrimin e saj kundrejt paditësit pavarësisht kërkesës së këtij të fundit, ka kërkuar nga gjykata që ta aprovoj në tërësi si të bazuar kërkesëpadinë e paditësit dhe ta detyroj të paditurën që paditësit në emër të shujtës ushqimore për vitet 2019, 2020 dhe 2022, t'ia kompensoj shumën prej 50.00€ në muaj, që për një vit i bie shuma prej 600.00€, respektivisht për tre vite ka kërkuar kompensimin e shumës prej 1,800.00€, me kamatë ligjore prej 8%, e cila fillon të rrjedh nga dita e paraqitjes së padisë e deri në pagesën definitive, si dhe t'ia kompensoj shpenzimet e procedurës dhe atë: shumën prej 20.00€ në emër të taksës gjyqësore për paraqitjen e padisë, shumën prej 104.00€, në emër të përpilimit të padisë, dhe shumën prej 135.00€ për çdo seancë, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh nga dita e nxjerrjes së aktgjykimit.

E paditura Komuna e Mitrovicës së Jugut/Drejtoria Komunale e Arsimit, në Mitrovicë, në përgjigje në padi e ka kontestuar në tërësi kërkesëpadinë e paditësit, fillimisht me arsyetimin se kjo gjykatë nuk është kompetente për të shqyrtuar padinë e paditësit, pretendim ky të cilin e paditura e ka mbështetur në praktikë gjyqësore, duke i'a bashkangjitur përgjigjes në padi Aktvendimet e nxjerra nga Gjykata Themelore në Mitrovicë/Departamenti i Përgjithshëm-Divizioni Civil C.nr.588/2021 të datës 16.02.2023, dhe atë C.nr.589/2021 të datës 16.02.2023, si dhe Aktvendimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës Ac.nr.10879/21 të datës 13.01.2023. Tutje e paditura argumenton bazën juridike për refuzimin e kërkesëpadisë së paditësit, duke theksuar se kompensimi i shujtave nuk është paraparë as me Ligjin Nr.03/L-147 për Pagat e Nënpunësve Civil e as me Ligjin për Pagat në Sektorin Publik, pastaj se ndarja e mjeteve buxhetore për paga dhe mëditje të tjera pa miratimin e Ministrisë së Financave është e kundërligjshme sipas Ligjit

për Menaxhimin e Financave Publike, respektivisht dispozitën e nenit 30 të këtij ligji. Pastaj sipas pretendimeve të të paditurës, Vendimi i Kuvendit të të paditurës, përmes të cilit ka shprehur vullnetin që t'i paguajë shujtat, nuk ka qenë në përputhje me dispozitat e lartpërmendura dhe nuk ka kaluar as testin e ligjshmërisë në Ministrinë e Administrimit dhe Pushtetit Lokal si dhe në Ministrinë e Financave, si institucione përgjegjëse për mbikëqyrjen e akteve komunale sipas Ligjit për Vetëqeverisje Lokale dhe Rregullores (QRK) Nr.10/2019 për Shqyrtimin Administrativ të Akteve Komunale, ku si provë për të argumentuar këto pretendime ka bashkangjitur vendimin e Ministrisë së Financave me nr.të protokollit 2851-1/2022. Tutje ka shtuar se kërkesa e paditësit për periudhën kohore nga muaji Prill 2010 deri më datë 07.02.2021, është parashkruar sipas dispozitës së nenit 87 të Ligjit të Punës. Në fund ka theksuar se kuvendi i të paditurës gjatë vitit 2021 dhe 2022, ka nxjerrë vendime të tjera për kompensimin e shujtave, të cilat e kanë zëvendësuar Vendimin Nr.02/06-4136/10 të datës 02.08.2010, mirëpo as këto vendime nuk e kanë kaluar testin e ligjshmërisë. Mbi bazën e të lartëcekurave i ka propozuar gjykatës dy kërkesa alternative dhe atë që të marrë aktvendim me të cilën kjo gjykatë shpallet jokompetente në pikëpamje lëndore për shqyrtimin e padisë së paditësit, ose të marrë aktgjykim me të cilin e refuzon në tërësi kërkesëpadinë e paditësit si të pabazuar. Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar por nuk i ka specifikuar.

Pas vlerësimit të pretendimeve të palëve dhe provave të bashkangjitura nga ana e tyre, gjykata konstatoi se mes palëve ndërgjyqëse nuk ishte kontestuese gjendja faktike, rrjedhimisht nuk ekzistojnë pengesa për dhënien e një vendimi meritore pa caktuar fare seancë gjyqësore në kuptim të dispozitës së nenit 399 të LPK-së, e cila në par.1 përcakton se: *“Kur gjykata, pasi t'i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadisë, atëherë ajo do të jep vendimin meritore me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadia.”*, ndërsa në par.2 të saj përcakton se: *“Kërkesëpadia është e pathemeltë, në vështrim të paragrafit 1 të këtij neni, po që se qartazi është në kundërthënie me faktet e treguara në padi, apo, po që se faktet mbi të cilat mbështetët kërkesëpadia qartazi janë në kundërthënie me provat të cilat i ka propozuar paditësi, apo me faktet që janë botërisht të ditura.”*

Gjykata gjen se në mes të palëve ndërgjyqëse nuk ishte kontestues fakti se paditësi kishte qenë në marrëdhënie pune te e paditura, poashtu nuk ishte kontestuese nxjerrja e vendimit nr.02/06-4136/10, të datës 02.08.2010, nga e paditura, por kontestuese rezultoi të jetë e drejta e paditësit për kompensimin e shujtës ushqimore në bazë të vendimit të lartëcekur, parashkrimi i kërkesës dhe kompetenca e kësaj gjykate.

Pas shqyrtimit të pretendimeve të palëve ndërgjyqëse dhe provave të bashkangjitura, gjykata gjeti se kërkesëpadia e paditësit është e pathemeltë dhe si të tillë të njëjtën edhe e refuzoi në tërësi si të pabazuar.

Gjykata gjen se me Vendimin nr.02/06-4136/10, të datës 02.08.2010, të nxjerrë nga Kuvendi i Komunës së Mitrovicës së Jugut, respektivisht në pikën 1 të këtij vendimi përcaktohet se: *“Me këtë vendim MIRATOHET kërkesa e nëndegës së Sindikatës së pavarur të administrates komunale për implementimin e Memorandumit të Mirëkuptimit në mes të Qeverisë së Kosovës (MAP dhe MEF) dhe përfaqësuesve të Sindikatës së Pavarur të Administratës Publike të Kosovës.”*, ndërsa në pikën 2 të po këtij vendimi përcaktohet se: *“Konform pikës 1 të këtij vendimi, shërbyesve civil të Administratës Komunale në emër të shujtës i’u lejohen nga 50 (pesëdhjetë)€ në muaj, duke filluar nga muaji prill i vitit 2010”*. Sipas pikës 4 të tij, ky vendim hyn në fuqi menjëherë ndërsa zbatohet prej datës 01.04.2010.

Nga kontrata e punës me nr.protokolli 01-112/08-0080/35/18 e datës 12.10.2018, rezulton se paditësi është në marrëdhënie pune te e paditura, në kohë të caktuar, nga data 15.10.2018 deri më datë 15.10.2021, në pozitën vozitës.

Nga kërkesa me nr.protokolli 01/120/11-0015284/21 e datës 02.03.2021, rezulton se paditësi i është drejtuar me kërkesë të paditurës për kompensimin e shujtës ushqimore mujore.

Provave të lartcekura gjykata i’u fali besimin e plotë ngase është bërë e besueshme fuqia provuese e tyre, duke u bazuar edhe në nenin 329 par.1 të LPK-së, i cili përcakton se *“Shkresa të cilën e ka hartuar në formën e caktuar organi shtetëror brenda kufijve të kompetencës së vet, si dhe shkresa të cilën në formë të tillë e ka hartuar ndërmarrja apo organizata tjetër në ushtrimin e autorizimeve publike që i janë besuar me ligj (dokumenti publik), provon saktësinë e asaj që konfirmohet apo caktohet në të”*.

Gjykata gjen se duke qenë se nga kontrata e punës rezulton se paditësi ka qenë në marrëdhënie pune me të paditurën deri më datë 15.10.2021, datë kjo kur sipas fuqisë ligjore e në përputhje me dispozitën e nenit 67 par.1, nënpar.1.3 të Ligjit të Punës të Kosovës është ndërprerë marrëdhënie e tij e punës me të paditurën. Rrjedhimisht për periudhën kohore para datës 12.02.2021, rezulton se kërkesëpadia e paditësit është përfshirë në parashkrim sipas dispozitës së nenit 87 të Ligjit Nr.03/L-212 të Punës të Kosovës, e cila përcakton se: *“Të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej tri (3) vitesh, nga dita e*

paraqitjes së kërkesës.”, pasi që kanë kaluar më tepër se 3 vite nga dita kur ka lindur e drejta e paditësit për të kërkuar mbrojtje gjyqësore e deri në paraqitjen e kërkesës në gjykatë, ndërsa sa i përket kërkesës për kompensimin e shujtës ushqimore për vitin 2022, gjykata gjen se paditësi me asnjë provë nuk i ka provuar kësaj gjykate se në këtë periudhë kohore ka qenë në marrëdhënie pune te e paditura dhe për rrjedhojë edhe nuk i takon kompensimi për këtë periudhë kohore, andaj gjykata e refuzoi kërkesëpadinë e paditësit në tërësi si të pabazuar, duke vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Gjykata mori parasysh kundërshtimin e të paditurës lidhur me kompetencën lëndore të gjykatës dhe gjeti se një pretendim i tillë nuk qëndron pasi që në rastin konkret kemi të bëjmë me kërkesë për kompensimin e shujtës ushqimore, si derivat i vendimit të të paditurës nr.02/06-4136/10, të datës 02.08.2010, dhe meqënëse kjo e fundit nuk e ka përmbushur obligimin e saj që rrjedh nga ky vendim, atëherë kemi të bëjmë me kompensim të kërkesave materiale që rrjedhin nga marrëdhënia e punës me karakter detyrimor, dhe rrjedhimisht kjo gjykatë është kompetente për të gjykuar lidhur me këtë kërkesë.

Gjykata mori parasysh edhe pretendimet e tjera të të paditurës të parashtruara me anë të përgjigjes në padi, të cilat i referoheshin kontestimit të bazës së kërkesëpadiës së paditësit, mirëpo duke qenë se gjykata e refuzoi në tërësi kërkesëpadinë, vlerësoi se nuk ishte e nevojshme elaoburimi respektivisht dhënia e arsytimit në lidhje me këto pretendime, andaj edhe të njëjtave nuk i`u referua në veçanti.

Vendimin lidhur me shpenzimet e procedurës gjykata e mori duke u bazuar në dispozitën e nenit 450 lidhur me dispozitën e nenit 463 par.1 të LPK-së, pasi që pala paditëse e ka humbur kontestin ndërsa pala e paditur pavarësisht se i ka kërkuar shpenzimet e procedurës, të njëjtat nuk i ka specifikuar.

Nga sa u tha më lart, e duke u bazuar në dispozitën e nenit 399 të LPK-së, gjykata vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA THEMELORE NË MITROVICË

Departamenti i Përgjithshëm – Divizioni Civil

C.nr.824/2024, më datë 21.03.2025

Gjyqtarja

Vlerona Maliqi

KËSHILLË JURIDIKE: Kundër këtij aktgjykimi është e lejuar ankesa në afat prej 7 ditësh, nga dita e pranimin të të njëjtit, Gjykatës së Apelit të Kosovës në Prishtinë e nëpërmjet kësaj gjykate.